

Tøsetur ad Pommern til fra 30.maj til 3.juni 2011

Efter to rigtig gode dage med pigeskydning i Ulfborg, 90-100 skud hver og dermed blå skuldre, kom dagen endelig hvor Stine og jeg skulle af sted til Polen på jagt. Det er anden gang vi to tager til Pommern i Polen med Malver jagtrejser, og vi er meget spændte.

Kl. 5 morgen henter Stine mig og vi kører ned over Sjælland, tager færgen til Rostock og lander i Wolcza Mala, kl. 16.30. Her skal vi bo på et pensionat og Anna, vores tolk venter allerede. Vi er godt trætte, men ved, at vi skal på jagt allerede om aftenen så det gælder om at komme i jagttøjet og kort efter kommer jagtforeningsformanden og vores to guider Hubert og Kristoff.

Vi bliver spurgt om hvad vi vil skyde. Både Stine og jeg vil gerne skyde en stor buk og vi vil begge gerne skyde den største! Herudover vil jeg også gerne skyde et vildsvin, hvis det kan lade sig gøre. Efter en god gang polsk aftensmad bliver vi afhentet kl 19 og kører ud i de store skove.

Ulla fortæller:

”Hubert og jeg purscher omkring, ser en lille buk og flere råer, og da min energi ikke er den største, sætter vi os i et langbenet skydetårn med en fantastisk udsigt over en stor lysning omkranset af skov. Her går en hind og esser fredeligt, en rå står et stykke derfra og pludselig kommer et vildsvin farende ud af skoven. Den stiller sig langt ude og Hubert overtaler mig til at forsøge med den og det mislykkes totalt. Jeg rammer ikke og da grisen ændrer retning og nu løber imod os, forsøger jeg igen og rammer igen ikke. Vi går ned for at tjekke for en sikkerheds skyld, om der skulle være schweiss men det er der ikke.

Vi kører til et andet stykke skov, hvor vi hurtigt purscher os ind på en buk. Ikke en stor buk, men jeg trænger til at få højnet selvtilliden, efter det med grisen.

Jeg skyder bukken og den løber lige ind i skoven, og jeg er selvfølgelig temmelig bekymret, selvom jeg mener at skuddet sad godt. Der er heldigvis masser af lunge schweiss og vi finder hurtigt bukken forendt med en bladkugle. Så er jeg træt og parat til at komme hjem. Anna, Stine og jeg får en godnat øl og derefter på hovedet i seng.”

Stine fortæller om sin aften:

"Selv om jeg er træt efter en lang køretur, er jeg glad for at Kristoff har besluttet, at vi skal på porsch. Vi har ikke gået mange minutter før Kristoff gør tegn til mig om at stoppe op og være stille. Han peger ud på en eng og der går en lille næsten hvid paryk buk og esser. Opsatsen består af en skål med 3 små bastbetrukne stænger der stritter lige op i luften. Kristoff spørger med et skævt smil om jeg vil skyde? Jeg ryster bare på hovedet. Vi lister stille videre, ikke længe efter kommer der en mårhund lige over vejen foran os, sådan en har jeg heller aldrig set før. Og sådan fortsatte vores aften gennem de store polske skove og åbne sletter. I en lysning i skoven ser vi kronstyr, en hind og en pæn stor hjort i bast. I en anden lidt tættere del af skoven ser vi en kæmpe so som går med sine sribede unger og roder i skovbunden, her får man lidt gåsehud tænk hvis hun får fært og vælger at vi er farlige?"

Det gør hun så heldigvis ikke, og vi lister videre. 2 gange får vi stødt en buk, sikke meget liv. Efter en tur på ca. 2 ½ time, kommer vi ud til en kæmpe stor lysning, her er 2 bukke i gang med at kæmpe om reviret, Kristoff får lynhurtigt sat skyde stokken op og vinker mig hen, men de får fært og springer ind i skoven. Det gør mig ikke noget jeg er ved at være godt træt og siger at nu har jeg fået nok, vi kan komme tilbage i morgen. Og så går det hjem over. Her venter Ulla spændt på at høre om min aften, og jeg på at høre hvad hun har oplevet. Derefter er det lige på hovedet i seng. Glæder os til næste morgen og nye oplevelser."

Dagen efter bliver vi begge hentet kl. 4.30 efter al for lidt søvn.

Ulla fortæller:

"Første morgenjagt går også med porsch og skydetårn. Vi kommer tæt på en lille buk som jeg dog ikke ønsker at skyde og til sidst sætter vi os på en lille skrænt ud til en stor eng. Hubert siger at han går lidt længere væk og sætter sig. Hvis der kommer en buk, kan jeg skyde den hvis jeg vil, og kommer der en gris, skal han nok komme med det samme. Der kommer dog ingen dyr men det er en fantastisk oplevelse at sidde der næsten mutters alene i en kæmpe skov. Da vi kommer hjem har Stine skudt en meget flot buk. Det er en 8 ender, der godt kunne ligne en mini kronhjort."

Stine fortæller:

" Kristoff kommer kl. 4.30 som aftalt, og vi kører direkte ud til den lysning, hvor bukkene kæmpede aftenen før. Selvom Kristoff går først, overser han en buk, der står helt oppe ved skovkanten i en mindre lysning. Det er ikke til at se hvor stor bukken er, men vi sniger os derud. Det er ikke let da der er utroligt åbent, og meget få steder hvor vi kan gå i skjul. Efter at være kommet lidt over halvvejs bliver vi stoppet af en meget bred å. Den viser sig også at være ret dyb, så Kristoff stiller skydestokken op til mig, (utroligt hvor præcist han kan ramme min højde) nå, men lige som skydestok og jeg er kommet på plads, lægger bukken sig øv. Kristoff fløjter nogen gange, der sker ingen ting, så klapper han lidt, og pludselig rejser en rå sig og springer ind i skoven, hurtigt derefter springer bukken efter hende, og de forsvinder begge to. Vi kigger op mod skoven og der står en buk med front mod os og kigger sig lidt nervøst omkring. Jeg får riflen op på skydestokken, sigter på brystet og skyder. Det hele går så stærkt at feberen ikke når at sætte ind. Jeg ser at bukken springer op, og løber hen i en tykning med kæmpe store skræppe blade, og her forsvinder den. Kristoff smiler over hele hovedet og viser tomlen opad, så bliver jeg en smule mere rolig, men jeg vil rigtig gerne over åen og kikke efter bukken.

Kristoff vader over (han har gummistøvler på) og jeg går langs med åen for at finde et sted hvor jeg kan springe over. Jeg går temmelig langt og åen snor sig. Pludselig kommer der et dyr løbende ud af tykningen hvor Kristoff er forsvundet ind. Den løber op mod skoven og forsvinder ind i en åbning mellem træerne. Jeg syntes den løber lidt tungt, men håber ikke, det er den buk jeg har skudt på. Så kommer Kristoff gående med et af de store blade i hånden, og da han kommer nærmere ser jeg tydeligt masser af schweiss. Jeg må længere hen langs med åen før jeg endelig kan komme over og her mødes vi så. Kristoff ser noget slukøret ud, han har ikke fundet bukken kun masser af schweiss. Jeg fortæller om den buk jeg så, og så klarer han lidt op og vi går tilbage og leder i græsset efter schweiss. Der går en rum tid og vi er lige ved at give op, da jeg endelig finder noget. Puha. Kristoff gør tegn til mig om at vente, mens han sniger sig op af skrænten, han forsvinder og pludselig hører jeg ham råbe SPETSIALE, SPETSIALE, så kommer han grinende frem, trækkende med en rigtig fin 8 ender, hold da op. Min første buk på min anden tur til Polen er en 8 ender. Min sidste buk på min første Polens tur, var en ulige 8 ender hvor den ene sprosse var udstyret med sin helt egen rosenkrans. Skudt i samme revir, og med samme fører, super. Bukken var skudt fint. Utroligt hvor langt den kunne løbe. Jeg glædede mig bare til at komme hjem og vise Ulla den fine buk. Kristoff ville ellers jage mere, men jeg syntes ikke at jeg kunne rumme mere lige nu. Super morgen jagt.”

Efter bukkebajere og morgenmad og et par timers søvn, tager vi med Anna ind til Miastko som er den nærmeste større by. Vi besøger en jagtbutik, hvor der bliver handlet rigeligt, også til mændene der hjemme og et supermarked hvor der bliver indkøbt et lille udvalg af de gode polske pølser og øl.

Ulla fortæller:

”På jagten om aftenen, siger jeg igen nej til en lille buk. Vi ser masser af mamaer (råer) og krondyr, og da det er ved at blive mørkt sætter vi os ud på en bakke som skråner ned mod en lille foderplads. Inden vi når at få sat os, ser vi, at der er masser af liv på pladsen. Der er 3 store grise og en masse små. De farer rundt mellem hinanden og Hubert mener, det er for risikabelt at skyde efter en af de store, da det er svært at se hvem af dem, der er mama til de små. De små er for små, de har stadig striber og mellem dem er der to albinoer. Men det er jo fint, bare at sidde og nyde synet. Da vi kommer hjem, har Stine skudt endnu en speciel buk.”

Hun fortæller:

”På denne porsch sætter Kristoff mig af, et sted hvor han siger der ligger en buk. Jeg kan ikke se den, men venter tålmodigt. Kristoff forsvinder og er væk en rum tid. Han dukker op lige som 2 bukke kommer farende ud efter hinanden. De forsvinder bag mig ind i skoven. Kristoff og jeg sniger os efter og pludselig kommer der en buk gående imod os. Den stopper op, for at se hvad vi er for nogen. Kristoff får sat skydestokken op og jeg skyder, det går bare så stærkt. Bukken springer højt op i luften og falder forendt om på stedet. Jeg kommer endnu en gang hjem med en specialitet”.

Ulla fortæller:

"Næste morgen, bliver vi som sædvanligt afhentet kl. 4.30. Hubert og jeg kører ud mod vores revir og kort efter parkerer han og giver tegn til at jeg skal følge med. Han har set 2 dyr men det viser sig at være råer. Men nu har jeg opdaget et andet dyr lige i skovkanten og jeg farer af sted med riffel og skydestok, fumler godt i det, også fordi jeg kan se at det er en god buk. Men som Hubert siger bagefter, så ventede bukken tålmodigt på mig, den rørte sig ikke ud af stedet, før jeg fik sendt skuddet af sted. Herefter sprang den i vejret og løb. Der var heldigvis igen masser af lungeschweiss men bukken havde alligevel løbet godt 100m inden den forendte. Det viser sig at være en fin lang ulige 6 ender."

Da vi kommer hjem har Stine igen skudt en mærkelig buk. En lille men stærkt udseende buk. Hovederne af de to bukke blev sat på græsset og Stines så noget lille ud ved siden af min. Hubert hyggede sig vældigt og sagde at Stine bare skulle skyde 5 små og bygge dem sammen til en der så kunne konkurrere med min. Så tager Kristoff Stines buk op og siger: "Men denne har de smukkeste øjne". Selvom klokken kun er omkring 7 morgen har vi jo skålet en del for bukkene og der bliver grinet meget. Kristoff mener også, at Stine kunne skyde en kronhjort og file den til, så den ligner en stor buk.

Pensionatet hvor vi bor, huser også nogle håndværkere, der på dette tidspunkt, kører af sted på arbejde. Gad vide hvad de har tænkt om de to midaldrende kvinder der sidder med to bukke hoveder og drikker øl klokken 7 om morgenen.

Efter morgenmad, igen i seng et par timer og om eftermiddagen tager vi med Anna til Szczecinek og ser endnu en jagtbutik.

Ulla fortæller:

"Aftenen går udelukkende på at finde vildsvin. Hubert og jeg lister os af sted gennem skoven. Pludselig hører vi et højt grynt 8 m foran os i noget tæt bøgekrat. Vi stivner og Hubert giver mig tegn til at afsikre riflen og være parat. Der lyder en del trin inde i krattet og pludselig er der også trin bag mig. Mit hjerte hamrer nu meget højt og forsigtigt kigger jeg mig tilbage. Der går en grævling lige hen mod mig. 3-4 m fra mig standser den og går videre i en anden retning. Stor oplevelse, selvom grisen i krattet smuttede. Hubert ærgrer sig lidt. Siger at vi har så mange tusind hektar at gå på jagt i og så vader vi lige ind i grisens soveværelse og vækker den. Resten af aftenen sidder vi på anstand to forskellige steder, hvor Hubert har været ude og fodre tidligere. Men uden held. Da det er sidste jagt i morgen tidlig, siger Hubert at han vil hente mig allerede kl.3 hvis vi skal have en chance for gris.

Da vi kommer hjem har Stine skudt en meget fin symmetrisk 6 ender. Anna har efterhånden fået smag for bukkebajere og hun er med på at skåle hver gang."

Stine fortæller:

"Efter en noget tam aften i en ambona (hochsitz på polsk) på højde med eifeltårnet, vælger vi at køre hjem. På vejen kører Kristoff ind af en sidevej, som ender ud i et dejligt kuperet terræn. Her går en fin buk og esser på en bakke. Vi sniger os rigtig tæt på og op med stokken, et fint skud og bukken løber ca. 20m, en fin afslutning på en super jagt tur i Polen. Jeg fik ikke skudt en kæmpe buk, men jeg fik skudt en 8 ender, hvor mange har lige skudt sådan en?"

Ulla fortæller:

"Næste morgen kl. 3 henter Hubert mig og vi kører et godt stykke vej og derefter endnu et godt stykke vej inde i skoven og til sidst tumler jeg søvndrukken af sted i total mørk skov. Hubert giver tegn til at jeg skal sætte mig og stiller skydestokken op foran mig. Først da jeg får kikkerten op, ser jeg omridset af en foderplads 80-100 m ude og der går 2 grise! Hubert hvisker, om jeg vil skyde og det vil jeg. Jeg venter lidt til lyset er lidt bedre og grisen falder i skuddet. Vi venter igen lidt hvorefter Hubert går ned og kigger. Grisen er skudt perfekt og jeg er glad. Hurra for det lysende røde punkt i min kikkert.

Jeg er hjemme igen allerede ved 4.15 tiden og Stine vågner og ønsker mig knæk og bræk, inden det går op for hende at jeg er hjemme igen. Forsøger at sove men det er jo svært efter sådan en morgen. Stine skal ikke på jagt i dag og jeg har også nået mit mål".

Om eftermiddagen tager vi med Anna ind til Bytow hvor der er en renoveret middelalderborg. Vi finder endnu en jagtbutik og får set lidt af en fin gammel by.

Om aftenen bliver trofæerne opmålt og protokollen underskrevet. Vi går i seng allerede ved 20 tiden. Vi vil gerne op tidligt, så vi kan slippe ud af Polen inden polakkerne vågner. Kl.2.30 vækker Stine mig og kl. 3.30 er vi på vej hjem. Om vores konkurrence er der kun en ting at sige, vi vandt begge to. Stine vandt på den flotteste og mest specielle buk, jeg fik den største og vi havde begge to en dejlig tur. Pommern er et fantastisk område, med søde mennesker og en helt eventyrlig og uberørt natur med masser af liv. Ulla og Stine